

גיליון מס. 2937 * ג אב תשפ"ו * 17 ביולי 2026
כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: דורית צחור dorittb1963@gmail.com

חג המשק - כפר הנשיא חוגג 78 שנים

חברות וחברים, תושבים יקרים, משפחות ותיקות וחדשות, אורחים ובני המשפחות שמצטרפים לחגיגה, שמחים שאתם אתנו, ובאים לשמוח אתנו בחג המשק, חג שמסמל לא רק את העבר שלנו, אלא גם את העתיד שאנחנו בונים יחד.

היום אנחנו מציינים 78 שנים לכפר הנשיא, 78 שנים של עבודה, של חזון, של קהילה שמאמינה בדרך משותפת. 78 הוא מספר שמסמל "ידידות" (בגימטריה), וזה כל כך מתאים למקום הזה. כי כפר הנשיא הוא בית של ידידים של אנשים שמחזיקים זה את זה, שמאמינים זה בזה, ושיודעים להפוך כל אתגר להזדמנות.

אני נולדתי כמעט יחד עם הקיבוץ, ומאז שנת 1970 אני צועד אתו כתף אל כתף. ראיתי אותו גדל, משתנה, מתחדש, מתמודד עם קשיים כלכליים וחברתיים, ובעיקר נשאר נאמן לרוחו. הקיבוץ מתרחב, משפחות חדשות מצטרפות, והיישוב מקבל פנים חדשות לצד שורשים עמוקים. זהו היופי של המקום, שילוב בין מסורת להתחדשות.

השנה האחרונה לא הייתה פשוטה. אנו מתמודדים עם קשיים כלכליים, עם מציאות לאומית מורכבת, עם תחושה של חוסר ודאות. אבל דווקא מתוך הקושי צומחת התקווה. אנחנו רואים כמה כוח יש לעם שנאבק לשמירת הדמוקרטיה, ודווקא עכשיו אנחנו רואים גם כמה כוח יש לקהילה שלנו, כמה משמעות יש לשיתוף בינינו, כמה חשוב להמשיך לפעול יחד.

זהו חג שמזכיר לנו את מה שבאמת חשוב, את היכולת לסלוח, את האומץ להאמין מחדש, את החוכמה להבחין בין אמת לשקר. זהו חג שמזכיר לנו שתמיד יש מי שאוהב, תמיד יש מי שדואג, ושכולנו בני אדם, מותר לטעות, מותר לצחוק, ומותר לא להיות מושלמים.

ולחברים החדשים שבונים את ביתם בשכונה ובקיבוץ, ברוכים הבאים למשפחה. בית חדש הוא התחלה חדשה, הזדמנות לכתוב פרק חדש בחיים. מאחל לכם מעבר קל, שמחה גדולה, והצלחה רבה בדרך שבחרתם.

חברות וחברים, בשם כל מי שאוהב את המקום הזה, אני מאחל לכולנו חג משק שמח, מלא אור, תקווה וחברות אמת, שנמשיך לבנות, לחלום, לצמוח, ושכפר הנשיא ימשיך להיות בית של ידידים, היום ובעוד הרבה שנים...

חג שמח ומהנה.

יוסי כץ

חג שמח ומלא בהפתעות...

פסטיבל חג המשק

חגיגה של שלושה ימים

יום חמישי 16.07

מסיבה בפאב
עם נד אילן מדינה
ו נד רתם איילון

21:30
צ'ייסר ערק ראשון חנים
בשעה הראשונה

במשק הילדים

יום שישי 17.07

מופע קרקס מטריף
לכל המשפחה

טקס פתיחת חג המשק
אלכוהול ונשנושים עלינו

הופעה של להקת
רוחות הצפון

20:00

21:00

21:30

במשק הילדים

יום שבת 18.07

09:30-13:00
בראג' בלב הקיבוץ

17:00
מסיבת חג המשק עם
נד יואב סבן

09:30-13:00

17:00

במשק הילדים

מתכים לחגוג איתכם, צוות תרבות

• בחירות

ב-1.11.2022 נערכו הבחירות האחרונות לכנסת, כשנודעו התוצאות, נכנסתי לדיכאון להרבה זמן. לא כל כך ידעתי למה.

ב-7.10.23 קבלתי את התשובה.

ועכשיו ב

27.10.2026

מגיעה ההזדמנות לתיקון.

כמה מחשבות לקראת הבחירות שתתקיימנה בעוד שלושה חדשים:

1. קודם כל – לכל חברינו, בנינו, נכדינו, ולכל מי שרשום בפנקס הבוחרים של מדינת ישראל, בואו להשתתף אתנו בבחירות הכי חשובות שהיו אי פעם. הזמינו כבר עכשיו מקום בטיסה לארץ. כל קול שלכם חשוב מאד. אני מעבירה כתובת שאליה אפשר להתקשר לגבי סידורי טיסה. הם כמובן אינם מממנים את הטיסות אבל עוזרים. מה שנכון לחרדים, נכון על אחת כמה וכמה לנו במלחמה הזאת. צריך להביא את כולם.

Fly&Vote (Heb) | AID Coalition

<https://share.google/nXjOUx4I5etohP1sc>

2. התפקדתי לדמוקרטים. לא בטוח שאצביע בעדם בבחירות, אבל כרגע זאת המפלגה היחידה שמקיימת פריימריז (בחירות מקדימות) על אמת. שנית, חשוב שהמפלגה תתפרסם בזכות מספר המתפקדים הגבוה שלה. שלישית: כמעט כל חיי אני חברת מפלגת העבודה. רביעית: זאת הזדמנות להכניס לכנסת אנשים ראויים. וחץ מזה, חברה יקרה בקשה ממני להתפקד, ולא יכולתי לסרב.

3. בתוך תוכי אני יודעת כבר חדשים רבים ששום ממשלה לא תוקם כאן אחרי הבחירות בלי לשתף את הערבים. אני מקווה שמנסור עבאס ייכנס לממשלה, ויהיה שר הבריאות (קודם כל הוא רופא שיניים, וגם כמעט כל הרופאים והאחיות שמטפלים בנו הם מהמגזר, שלא לדבר

בכלל על הרוקחים!) וחוץ מזה אני מעדיפה אותו על 90% מהשרים המכהנים בממשלת הביזה הזאת.

4. אלה הן בחירות שבהן עשויים להיפרץ כל הכללים. האנשים הרעים, שלא מוכנים לקבל את הכרעת הבוחר, לא יבחלו בשום אמצעים בקלפי. וייתכן שאלה עשויות להיות הבחירות הדמוקרטיות האחרונות בישראל. מניעת קלקולים וזיופים, יהיה תפקיד חשוב, ואני ממליצה לכולנו להיות פעילים ביום הבחירות. אני רק מקווה שמי שאמון על ביצוע החוק, לא יתייחסו לדיווחים שלי, ושל אחרים שמתריעים, כמו שהתייחסו לתצפיתניות בגבול עזה.

יש להניח שבשלושה החדשים הקרובים יהיה עוד מה לאמר על הבחירות, עם כל הזהירות המתבקשת.

ודרך אגב, גם אני רוצה הגנה אישית, של השב"כ, של צהל, של המשטרה, של כל מי שאמור לספק לי הגנה, ואני מבקשת לתת גם לי את ההגנה הזאת לכל ימי חיי, מה יש? לא מגיע לי? מגיע לי, לך, וגם לך, מגיע לכולנו.

חג שמח ליום ההולדת של כפר הנשיא ושבת שלום

תמר וולפין

בית כפר הנשיא מודיע בצער
על פטירתה של

עין-יה נייר ז"ל

ומשתתף בצער המשפחה

ושולחים ניחומים

יהי זכרה ברוך

פִּינֶת הַהֶנְצָחָה / דוד אלמן

יהי זכרם בָּרוּךְ

יע'נקל מנזיגורסקי ז"ל - (27/12/2007 - 13/3/1926)

יע'נקל מקבוצת מייסדי הקיבוץ ובעה שם המשפחה הארוך ביותר במדינה (?).
 היה ידוע כ "הנהג של הפארגו". נשמע מהנכדים שהיה סבא נפלא שאף פעם לא שכח
 יומולדת.
 יע'נקל, עוד אדם שקט אבל פעיל.
 אני זוכר בעיקר את פניני ה"יע'נקליזם" שלו. הסביר לנו מדוע עושים חורים בחיבור
 הכנפיים של המטוסים... נייר טואלט אף פעם לא נקרע היכן שיש החורים!! - הוא
 בהחלט גלגל אנשים רבים על הרצפה מצחוק.
 כן יע'נקל - אנחנו בהחלט נזכור אותך!!!

<https://khbbm1.wixsite.com/2007-05>

הביא דוד אלמן - פניות כלשהם הפנו אלי - רק לא בטלפון (בעיית שמיעה)

בית הקברות בכפר הנשיא

ביום שבת ירדנו לבית הקברות לבדוק אם התחילו לצקת את הבסיס למצבה של אריה וג'וליה.

אחר כך התחלנו להסתובב בין הקברים כי כאן מקופלת ההיסטוריה של כפר הנשיא.

כאן פגשנו ונזכרנו באנשים שחיו כאן ומתו כאן ובאו אל מקום מנוחתם האחרונה.

המשכנו ללכת בעקבות ההיסטוריה והגענו אל החלקה הישנה של הקברים הראשונים שנחפרו בכפר הנשיא.

מצאנו חלקה קטנה עצובה, עזובה וזנוחה עם ששה קברים שבחלקם המצבות נוטות ליפול.

פרט לכך שהיה לי עצוב לראות את מצב החלקה, אני חושבת שלא לכבוד הוא לקהילתנו שכך הוא המצב.

בסך הכל בית הקברות נקי ומטופל בשנים האחרונות, והקברים חוסים בצל עצי הזית. אך החלקה הקטנה מלאה בקוצים, חשופה לשמש ומשדרת בדידות ועזובה.

אני מבינה שהמשאבים המוקצים לטיפול בבית הקברות מוגבלים. הבנתי מרפי שהוא עושה כמיטב יכולתו אך הוא כנראה נתקל בקשיים.

אולי כאשר משקמים את מערכת ההשקייה בבית הקברות, ימשכו לשם קו מים ואולי יוכלו לנטוע שם עץ אחד או שניים ולשים ספסל?

אך הגיע הזמן לנקות בין הקברים ואת השביל המוביל אליהם.

אינני יודעת מי ולמה הוחלט להשאירם נבדלים מאחור משאר בית הקברות. אבל אני חושבת שהגיע הזמן לתקן את שניתן עוד לתקן. אני חושבת שחברה מתוקנת אמורה גם לדאוג לבית עלמין מכבד לכולם. גם למי שכבר לא נותרו בני משפחה או חברים שידאגו לקבר. (אני לא מדברת על שתילת פרחים וכו') הגיע הזמן שהחלקה תיכלל בתוך בית העלמין ותטופל בהתאם.

בברכה יניתה ניצן

19.7	אמיתי בכר
	עידו נוי
20.7	גיורא גודמן
	אור דוד
21.7	מיקי נוי
22.7	טלי מלכה
	הלל עומר
23.7	נועה מעין

סיפור לשבת

גבר בדיכאון

גבר בתחילת שנות החמישים לחייו מצא את עצמו לכוד באחיזה חונקת של דיכאון עמוק. אשתו האוהבת והדואגת מאוד, לקחה אותו להתייעץ עם רופא.

"הניצוץ של בעלי נעלם לחלוטין", התחננה. "הוא לא רוצה לעשות כלום, הוא כל הזמן במצב רוח רע. בבקשה, חייבים לעזור לו".

הרופא הקשיב בתשומת לב, ואז ביקש מהאישה לחכות בחוץ. לאחר שהיו לבד, הבעל נאנח אנחה כבדה.

"אני פשוט טובע", הודה. "הכול קורס עליי... עבודה, גידול ילדים, המשכנתא האינסופית, תשלומי הרכב, החשבונות. שום דבר לא משמח אותי יותר. בכנות, כולם סביבי חושבים שפשוט איבדתי את שפיותי".
הוא שפך את ליבו, פורק על כל כישלון ומכשול שאי פעם התמודד איתו.

הרופא הקשיב בשקט, ואז שאל שאלה בלתי צפויה: "באיזה תיכון למדת?"
כששמע את השם, הרופא נתן לו משימה מוזרה:
"חזור לבית הספר הישן שלך. מצא את ספר המחזור הישן והרישומים של סיום הלימודים שלך. רשום את שמות חבריך לכיתה, וחפש כיצד התפתחו חייהם. בעידן של היום הרבה מידע נגיש אפילו בלי לצאת מהבית. אם תרצה לדבר איתם בטלפון או לצאת לפגוש אותם אישית וזה מתאפשר, עשה זאת. ואם לא - פשוט תחקור עמוק ברשת. תתפלא כמה הרבה אתה יכול לגלות. אחר כך תכין רשימות מפורטות, ותחזור לראות אותי בעוד חודש".

האיש עשה בדיוק כפי שנאמר לו.

היו 120 שמות ברשימה הזו. במשך חודש שלם, כשהוא מתנהג כמו חוקר פרטי, הוא איחד שברי מידע על האנשים שחלקו איתו פעם מסדרון. הוא הצליח לאתר נתונים על 75 מהם. ומה שגילה... ניפץ לחלוטין את נקודת המבט שלו.

הנה מה שחשף במחברת שלו:

20 מהם כבר היו מתים. 7 התאלמנו. 13 שרדו גירושים מבולגנים ומייסרים ומאבקי משמורת אכזריים. 10 היו במצב קריטי - שבורים פיזית או נאבקים במחלת נפש קשה. 5 נפלו כל כך מתחת לקו העוני עד שהם ירדו לחלוטין מהרשת למשך שנים.

6 מהם התעשרו בצורה יוצאת דופן, אך שילמו על כל דולר בבדידות מוחלטת וקשה. כמה מהם נאבקו באופן פעיל בסרטן, סוכרת או אסטמה קשה, בעוד שאחרים כבר סבלו משבץ מוחי. כמה מהם היו מרותקים לחלוטין למיטה. אחד מהם ריצה עונש מאסר. אחר חיפש נואשות את אשתו השלישית שנעלמה. ועבור חלקם, ילדיהם הבוגרים היו מסובכים בצרות כה עמוקות, עד שלא הייתם מאחלים זאת לאויב הגרוע ביותר שלכם.

במהלך אותו חודש, רשימה פשוטה של תלמידי תיכון הפכה לכרוניקה גולמית של סבל אנושי. כן, כמובן שהיו גם אנשים שחיו חיים נורמליים, מאושרים יותר או פחות, אבל חייהם הם לא היו שונים מחייו שלו.

כשהאיש חזר למרפאה, הרופא הרים את מבטו ושאל, "נו... ספר לי, איך הדיכאון שלך?"

האיש ישב בדממה זמן רב. ואז, לבסוף הרים את מבטו. ההבנה הכתה בו כמו גל גאות ושפל. הוא לא היה חולה. הוא לא גוע ברעב. משפחתו הייתה ממש לצידו, והם אהבו אותו מאוד. לא היו לו בעיות עם החוק. הוא עמד על רגליו.

אנחנו כל כך שקועים במטלות החיים, שאנחנו לא מצליחים לשים לב עד כמה אנחנו באמת עשירים. בואו נפסיק להשוות את החיים שלנו לסרטוני השואו-אופ שצצים ב"חלונות הראווה" של אנשים אחרים. תהיו בטוחים שעל הרגעים הקשים הם לא עושים פוסט, אבל אין ספק שיש להם. לכולם יש.

בואו נהיה אסירי תודה על מה שיש לנו היום, אפילו אם המצב לא ממש מזהיר אלא רק בסדר כזה. כי ה"בסדר כזה" הרגיל שלנו, הוא הרבה פעמים משאת הנפש של אלה שאין להם גם את זה.

עיבוד מאנגלית לעברית – חמדה גלעד ©

